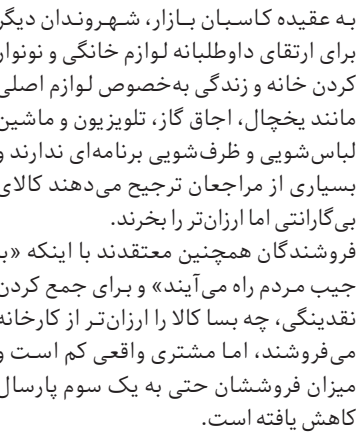

در حالی که در دنیا صنایع لوازم خانگی با چند برند بزرگ و توانمند رشد می‌کنند، ایران با تکثیر برندهای بی‌نام‌ونشان مواجه است؛ شرکت‌هایی که نه کیفیت را بالا می‌برند و نه اشتغال را قادر ایجاد می‌کنند و در نهایت تولیدکنندگان واقعی را هم تضعیف می‌کنند. کارشناسی می‌گویند آینده صنایع و وابسته به توان دولت برای ایجاد تعادل میان سه بخش است: حمایت از معیشت مرزنشینان، حفظ حقوق مصرف‌کننده و تقویت تولیدکننده واقعی. بدون این تعادل، بازار همچنان آشفته خواهد ماند؛ با بی‌اعتمادی بیشتر، قیمت‌های نوسانی و خدماتی که رو به افست می‌روند.

چرا ۸۰ درصد ظرفیت صنعت لوازم خانگی خوابیده است؟

دستفروشان بیرون مجتمع، اجناس کم کیفیت و مشابهی را با قیمت های نزدیک به هم عرضه می کنند؛ به طوری که خرید کالای با کیفیت یا مقرباً ممکن نیست یا آن قدر گران است که ز توان بسیاری از مشتریان خارج شده است.

قیمت، مهم‌تر از گارانتی و کیفیت است

خانمی حدود شصت ساله به همراه دخترش برای پیدا کردن یخچالی برای جهیز به بازار آمده‌اند. مادر و دختر از اینکه پس از جست‌وجوی زیاد نتوانسته‌اند گزینه مناسب ۵۰ میلیون تومان ارزان‌تر پیدا کنند، تا حدودی نگران و عصبانی شده‌اند. وقتی از آن‌ها در مورد گارانتی شناختشان از برند کالایی که خریده‌اند، پرسیم، به این پاسخ می‌دهند که قیمت و رایانشان مهم‌تر از اصالت، کیفیت و ضمانت

تعلل در اجرای قیمت‌گذاری جدید بنزین و ضعف مدیریت انرژی

در حالی که افکار عمومی منتظر اجرای رسمی قیمت‌های ۵ هزار تومانی بنزین آزاد در ۱۵ اردیبه‌ماه اعلامیه ناگهانی دولت مبنی بر «آماده‌نبودن زیرساخت‌های اجرایی» تنها یک تأخیر فنی نبود؛ بلکه نشانه‌ای از ضعف مدیریتی عمیق‌تر در ساختار انرژی کشور است. این تعلیق ناخواسته، سایه‌ای از بلاتکلیفی بر اقتصاد خانوار انداخت و این پرسش را برانگیز کرد که چگونه تصمیمی با چنین ابعاد ملی، بدون اطمینان از آمادگی زیرساخت‌ها تا آستانه اجرا پیش رفته است؟ تأخیر رخ داده فرصتی است تا به‌جای تمرکز بر «کی» و «چگونه»ی اجرا، به «چرا»ی ناکارآمدی سیاست‌گذاری در حوزه سوخت پرداخته شود.

این ناکارآمدی، فراتر از نقص فنی سامانه‌های فروش یا پایش، بیانگر شکاف جدی میان اتاق‌های فکر سیاست‌گذاران و واقعیت‌های اقتصادی میدان است. قیمت‌گذاری سوخت در ایران سال‌هاست گرفتار یک دوگانه پیچیده است: از یک‌سویان به کاهش یارانه‌های سنگین و نزدیک‌سازی قیمت‌ها به هزینه واقعی تولید و توزیع، و از سوی دیگر نگرانی از پیامدهای اجتماعی و تورمی افزایش قیمت در شرایطی که سفره مردم هر روز کوچک‌تر می‌شود. آماده‌نبودن زیرساخت‌ها نشان می‌دهد برنامهریزی اقتصادی در ایران همچنان با رویکرد «اول تصمیم، بعد زیرساخت» پیش می‌رود. اگر سامانه‌های هوشمند توزیع، کارت‌های سوخت یا سیستم‌های نظارتی برای کنترل سفته‌بازی آماده نبودند، پرسش این است چرا تا تاریخ ۱۵ اردیبه‌ماه اصلاً تعیین شد؟ این تناقض اعتماد عمومی به مدیریت اقتصادی دولت را فرسوده‌تر می‌کند. مردم به‌خوبی می‌دانند قیمت بنزین فقط یک عدد مالی نیست؛ یک متغیر کلیدی در تنظیم تورم عمومی و یک مردم‌فشار اجتماعی است. تأخیر در اجرای قیمت‌های ۵ هزار تومانی اگرچه در کوتاه‌مدت به نفع مصرف‌کننده است، اما در بلندمدت بی‌ثباتی اعتمادی به‌نیت سیاست‌های اقتصادی را بیشتر می‌کند و این نگاه را تقویت می‌دهد که تصمیمات کلان، نه بر مبنای منطق کارشناسی، بلکه بر پایه فشار زمان و نبود آمادگی اتخاذ می‌شوند.

تعطیل اجرای قیمت ۵ هزار تومانی هزینه‌های سنگین در قالب بی‌اعتمادی و توقف تصمیم‌گیری‌های اقتصادی بر کشور تحمیل کرده است. کسب و کارها نمی‌توانند هزینه‌های آینده را پیش‌بینی کنند و اقتصاد در حالت انتظار باقی مانده است. اصلاحات حوزه انرژی باید با پشتوانه اجتماعی و زیرساخت‌های کامل انجام شود. در غیر این صورت، هزینه‌ها مشکلات حل نمی‌شود؛ بلکه نارضایتی عمومی و قاچاق تشدید خواهد شد. این تعویق فقط فاصله میان وضعیت موجود و اصلاح مطلوب را طولانی‌تر کرده است.

مدرک موقت پایان تحصیلات اینجانب
بهاره رضایی فرزند حبیب الله با شماره ملی
۰۹۲۶۰۹۶۱۸ صادره از مشهد در مقطع
کاردانی رشته معماری صادره از دانشگاه آزاد
اسلامی واحد مشهد مفقود گردیده است و
فاقد اعتبار می باشد.

از اینبند تقاضا می شود اصل مدرک را به
دانشگاه آزاد اسلامی مشهد به نشانی: استان
خراسان رضوی ، شهرستان مشهد، قاسم آباد
- چهارراه استاد یوسفی - پردیس دانشگاهی
دانشگاه آزاد اسلامی مشهد، شهید سلیمانی
اداره امور فارغ التحصیلان ارسال نماید.